

Identifikationsangaben

Lokalita	Soběsuky
Gemeinschaft	Chbany
Bezirk	Chomutov
Erdstrich	Ústecký kraj
Katastrální území	Soběsuky nad Ohří, Kode: 650757
GPS-Koordinaten	50° 21' 5.7" 13° 25' 38.7"
Německý název	Sobiesak
Výměra	1 181 m ²
Číslo kulturní památky	28879/5-837
Vlastnictví	Římskokatolická církev
Kontakt	Římskokatolická farnost Soběsuky
Vlastník	Římskokatolická farnost Soběsuky
Stav	Kompletně zničený - zbytky na místě
Opuštěno	Nein

Soběsuky (německy Sobiesak) jsou malá vesnice, část obce Chbany v okrese Chomutov. V roce 2011 zde trvale žilo 16 obyvatel.

Podle německé vlastivědné literatury z počátku dvacátého století byl soběsucký kostel založen okolo roku 1180 mnichy z valdsaského kláštera. První jistá písemná zmínka pochází až z roku 1281 a nachází se v přídomku Petra ze Soběsuk (Petrus de Sobyesus). Příslušníci vladysckého rodu ze Soběsuk byli několikrát zmíněni také v průběhu čtrnáctého století. V roce 1407 byla vesnice označena jako zničená a rozbořená.

V patnáctém století vesnici získali Sekerkové ze Sedčic a Beneš Sekerka roku 1477 prodal svou část za patnáct kop grošů měšťanu Křížovi ze Žatce. Majitelé se v dalších letech často střídali a v roce 1547 žateckou část městu zkonfiskoval král Ferdinand I. za účast města na stavovském povstání v roce 1547. Zabavený majetek byl připojen ke statku Číňov, který jako léno získali Krajířové z Krajku. V sedmáctém století Soběsuky vlastnil Vilém starší Doupovec z Doupova, ale byly mu zabaveny za účast na stavovském povstání v letech 1618–1620. V konfiskačním protokolu je poprvé zmíněna soběsucká tvrz. Zabavený majetek roku 1623 koupil Augustin Schmidt ze Schmidtbachu.

Během třicetileté války Soběsuky zřejmě značně trpěly, protože podle berní ruly z roku 1654 byly nejchudší vesnicí v okolí. Domy byly popsány jako chatrné a lidé se živili také pěstováním žita na kamenitých polích. Přesto byla stará tvrz už v roce

1644 přestavěna svobodným pánem Rajským z Dubnice na zámek.

V roce 1746 vesnici koupil kadaňský měšťan V. Glaser, jehož potomci ji vlastnili až do třicátých let devatenáctého století. Od roku 1792 k nim patřil Karel Elster, který mezi Soběsuky a Vikleticemi založil ovocné sady.

Nejstarší pokus s těžbou hnědého uhlí u Soběsuk podnikl v roce 1830 Adolf Elster v prostoru za farní zahradou. O dva roky později nechal těžbu zastavit, ale ve třicátých letech devatenáctého století ji obnovil nový majitel panství Karel Leopold Stieber, který otevřel vrchnostenský důl Anna a Karel pojmenovaný po svém zakladateli a jeho manželce. Stieberům patřil i místní velkostatek a to až do počátku dvacátého století.

Po vysídlení Němců z Československa výrazně klesl počet obyvatel vesnice. Na místo Němců se stěhovali volyňští Češi, a v roce 1947 měla vesnice 64 obyvatel.

Hřbitov u kostela sv. Martina

Bývalý hřbitov s dochovanou ohradní zdí je možné najít u kostela sv. Martina, jehož barokní podoba je výsledkem přestavby z konce sedmnáctého století.

Počet obyvatel v roce 1930 - 190

Počet obyvatel v roce 2011 - 16

Zdroj: Wikipedia, Český statistický úřad, Mapy.cz, webové stránky obce/města, Katastrální úřad, Omnium, Památkový katalog

Photogalerie

Technické fotografie

- Hroby

- Brána
- Centrální kříž
- Kostel
- Uzamčen trvale (běžně nepřístupný)
- Neidentifikovatelné hroby

- V původní podobě